

Mladen Lompar pjesnik, likovni estetičar

Stvaralaštvo Mija Mijuškovića prožeto je od prve do posljednje skulpture tijesnom saradnjom s prirodom. Od onih čapurova, kojima je počeo realizovati sebe kroz drhtaj prirode, do današnjih kamenih vaskrsnuća i buđenja zatočenih bića, do iskre zatečene u kremenu, Mijo je saradnik prirode, tumač njenih zagonetnih svjetova.

Veliki ritam prirode, kojim pulsira njegovo umjetničko biće, ima suptilnu interpretaciju i u dramatičnoj simbiozi čapura i kamena, u korijenju što je umrlo vezano "žilama za kamen". Tu je zatekao bića "što istinski nikad i ne živješe u očima našim" i daleku istočnjačku misao o reinkarnaciji čovjekovoj, o njegovom preobraćanju u drvo, cvijet, bilje. Ta misao našla je radom ovog umjetnika svoju potvrdu u drami prirode i njenim nesvakidašnjim oblicima. Sva njegova bića su puna osjetljivosti, grčeva, zagrljaja, nagosti, čovjekolikosti... Sve su to stvorenja kao istjerana iz snova nekog prognanika, ostvorena u ravnopravnoj saradnji prirode i umjetnikove imaginacije. Tehničkim postupkom, koji je ravan majstorstvu, predstavljena su nam s punim poštovanjem njihove sopstvenosti.

Umjetnik s čapurom ili kamenom postupa kao sa živim bićem, dugo ga posmatra, studira, traži njegove damare, njegove vene, da poslije, dok bude odstranjivao prljavštinu i nepoželjne dodatke, ne bi naćeo njegov krvotok i prosuo mu krv, da ga ne bi osakatio.

Tehnički postupak ima nećeg što Mijušković nije mogao naućiti sem u pivskom ili bilo kom drugom crnogorskom kamenjaru, poslije dugotrajnog posmatranja i zapaćanja rasta, trajanja i raspadanja drveta ili kamena. Umjetnik je ućinio sve, poklonio sve, ćak i onu istinsku radoznalost stvaraoca o izgledu djela, da bi skulpturi udahnuo vjećost i svojom ljubavlju produćio trajanje ljepote koje više nema.

Jednostavno rećeno, sve ono što je Mijušković stvorio je velićina vajarskog djela, samoniklog i toliko dobrog da će se tećko prevazići, ne samo u našim okvirima.

Dilemu o blićem stilskom opredjeljenju ovog opusa jedino je ispravno rijećiti ćinjenicom – Mijo je Mijo. (1985)